

stěžovatele, že »vůbec může a chce mocí svého úředního postavení něco podniknouti, by k superrevisi nedošlo«. Pokud se týče zločinu podle § 98 b) tr. zák., přicházel by tento v úvahu podle toho, jaký smysl a účel by soud zjistil ohledně závadných výroků obžalovanými vůči R-ovi pronesených. Pokud se posléze stížnost domnívá, že u Arnoštky Ch-ové nelze mluvit o o spoluvině na zločinu jejího muže, poněvadž činnost tohoto (nedokonané svádění Jakuba R-a) byla ukončena dříve, nežli počala závadná činnost stěžovatelky, sluší připomenouti, že trestná pomoc je možná až do realizace zločinného záměru, který byl by býval v souzeném případě realizován teprve skutečným poskytnutím (nabízením) částky 30.000 Kč se strany R-a.

Čís. 3212.

K platnosti ustanovení za obecního zřizence není zapotřebí, by byl vzat do přísahy.

Ochrany § 68 tr. zák. požívá, kdo byl usnesením obecního zastupitelstva ustanoven výpomocným obecním strážníkem, pověřen v š e o b e c n o u službou dozorčí a policejní a jako takový dostal od starosty obce příkaz k hájení regulovaných břehů před poškozováním drůbeží a k zajímání drůbeže břehy poškozující, třebas nebyl vzat do přísahy a nebyl opatřen úředním šatem (odznakem).

(Rozh. ze dne 2. července 1928, Zm II 75/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 13. prosince 1927, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle § 81 tr. zák. a přestupkem podle § 312 tr. zák.

Důvody:

Stížnost, uplatňující pouze důvod zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř., je bezdůvodna. Předně se příčí rozsudkovým zjištěním, jež při dovolávání se hmotněprávního důvodu zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř. jsou závazna, tvrzení, že J. byl ustanoven jako obecní dozorčí orgán bez usnesení obecního zastupitelstva. Zjišťujeť nalézací soud z přípisu obecního úřadu v B. ze dne 27. srpna 1927 výslovně, že J. byl usnesením obecního zastupitelstva ustanoven nejen polním hlídačem, nýbrž zároveň i podpůrným obecním služebníkem a pověřen službou dozorčí a policejní za nemocného obecního strážníka Václava H-ého. Opačné tvrzení zmatečnou stížností musí proto zůstat bez povšimnutí. Dále zjišťuje nalézací soud, že J., jako výpomocný obecní strážník, nikoli jako polní hlídač, obdržel od starosty obce příkaz k hájení zregulovaných břehů Litavky před poškozováním drůbeží a k zajímání drůbeže břehy poškozující. Ochrany podle § 68 tr. zák. nelze výpomocnému obecnímu strážníku odepřít proto, že nebyl vzat do přísahy. Neboť § 68 tr. zák.,

k němuž poukazují §§ 81 a 312 tr. zák. co do kruhu osob jimi chráněných, požaduje předchozí vzetí do přísahy (příslušným politickým úřadem) jen při osobách ustanovených pro dozor nad lesy, kdežto se v poukazech na úředníky, zřizence a sluhy obecního úřadu o přísaze nezmiňuje (Sb. č. 1932, 1300). Ustanovení obecních zřizenců náleží obecnímu výboru pokud se týče podle názvosloví zákona ze dne 7. února 1919, čís. 76 sb. z. a n. obecnímu zastupitelstvu. Nařizujeť § 31 obec. zřiz. pro Moravu ze dne 15. března 1864, čís. 4 z. zák., že obecní výbor má obecnímu starostovi dáti k ruce potřebný personál a že obecní výbor, uzná-li za tím účelem potřebu ustanovení zvláštních úředníků a zřizenců, usnese se na jejich počtu a na služném, na způsobu jich jmenování a propuštění, jakož i na jejich požitcích odpočivných a zaopatřovacích. Ani v tomto zákoně o obecním zřízení ani v jiných zákonech není předpisu, že k platnosti ustanovení obecního úředníka nebo zřizence obecním výborem jest zapotřebí, by byl vzat do přísahy; arcí zůstává obecnímu výboru ve smyslu § 27 obec. zřiz. volno, usnésti se na tom, by byl vzat do přísahy. Rozsudkový výrok nestává se však pochybným ani, přihlíží-li se k předpisům zákona ze dne 16. června 1872, čís. 84 ř. zák., upravujícího úřední postavení strážních zřizenců, ustanovených k ochraně jednotlivých odvětví zemědělství (rolnictví, lesnictví, honby, rybářství a jiných vodních oprávnění). Neboť podle § 1 tohoto zákona je potvrzení okresním politickým úřadem a vzetí do přísahy předepsáno jen pro takový strážní personál, který byl pro ochranu některého z uvedených odvětví zemědělství zvláště ustanoven. (»Wird ein besonderes Wachpersonal aufgestellt.«) V souzeném případě nebyl však J. k vůli hájení zregulovaných břehů Litavky ustanoven jako zvláštní strážník a hlídač, nýbrž byl úkolem tím pověřen jako obecní strážník, ustanovený pro všeobecnou službu bezpečnostní. Na věci nemění nic ani ta okolnost, že dozor nad zregulovanými břehy Litavky, o nějž jde, spadá svou povahou do oboru strážní služby některého z řečených odvětví zemědělství; rozhodným jest jedině, že J. nebyl pro tuto strážní službu ustanoven jako zvláštní hlídač, nýbrž konal ji ve funkci obecního strážníka, pověřeného všeobecnou službou policejní a bezpečnostní. Bylo již dovedeno, že pro policejní stráž obce posléz řečeného druhu není ochrana podle § 68 tr. zák. odvislou od vzetí do přísahy; podle všeobecných zásad právních je též nepochybné, že všeobecná služba bezpečnostní zahrnuje v sobě pojmově i speciální službu bezpečnostní, jakou byla v podstatě služba v tomto případě. Nešlo tu o obory působnosti, které by svou povahou stály samostatně vedle sebe, naopak onu speciální službu bezpečnostní sluší považovati jen za součástku a úsek všeobecné služby bezpečnostní. Stal se proto J. osobou v § 68 tr. zák. jmenovanou a zvláštní ochrany §§ 81 a 312 tr. zák. účastnou již tím, že byl usnesením obecního zastupitelstva ustanoven výpomocným obecním služebníkem, pověřen všeobecnou službou dozorčí a policejní a že mu byl jako takovému starostou obce dán shora řečený příkaz k hájení regulovaných břehů Litavky, třebaže nebyl vzat do přísahy. Není také ani v § 68 tr. zák. ani v ustanoveních obecního

zřízení, opory pro názor, že by ochrana podle § 68 tr. zák. byla závislou na tom, by byl obecní úředník nebo zřízenec v době úředního výkonu opatřen buď úředním šatem neb odznakem. Zmateční stížnost nemůže však obstát ani s dalšími námitkami. Není předně ve shodě se zjištěními rozsudku, že obecní starosta svěřil ochranu břehů řeky Litavky jen na žádost vodního družstva jako soukromého podniku, a že to učinil jen v plné moci a v poměru k družstvu a nikoli v plné moci a jménem obce jako veřejného podmětu. Nálezací soud zjišťuje výslovně, že starosta nedal příkaz v zastoupení vodního družstva, nýbrž v zastoupení obecní rady. Právěť se v citovaném již přípise obecního úřadu, jež učinil soud podkladem svého přesvědčení, že příkaz starosty nebyl vydán z důvodu soukromého hájení břehů, nýbrž se stanoviska ochrany veřejných zájmů a v zájmu pořádku v obci; vyžadoval prý toho veřejný zájem, by regulační stavby, na něž přispěl stát, země i obec, tato částkou 300.000 Kč, nebyly ničeny a by se neopakovaly povodně ohrožující nejen majetek občanů, nýbrž i jejich životy. Nehledíc k tomu, nemohla by se J-ovi jako obecnímu strážníku odepřít povaha osoby podle § 68 tr. zák., ani tehdy, kdyby bylo skutečně šlo o ochranu majetku soukromého. Vždyť podle § 27 čís. 2 obec. zřiz. pro Moravu spadá do oboru působnosti obce obstarávání místní policie a zejména péče o bezpečnost osoby a majetku, a zákon nečiní rozdíl v tom směru, zda jde o majetek soukromý či veřejný. Bylo by přímo absurdní, by soukromý majetek byl vyloučen z ochrany, která se podle zákona propůjčuje všeobecně a bez výhrady. V souzeném případě zjišťuje rozsudek, že J. vystupoval jako obecní strážník, tedy jako orgán policejní. To je jediné rozhodné a bylo by právně bezvýznamno, že předmětem jeho ochrany byl majetek soukromý. Že by závadné jednání obžalovaného nenaplněovalo ostatní znaky skutkové podstaty zločinu podle § 81 a přestupku § 312 tr. zák. v objektivním a v subjektivním směru, zmateční stížnost ani nepopírá. Bylo ji proto zavrhnouti jako bezdůvodnou.

Čís. 3213.

Telegrafy (zákon ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924).

V těch případech, kde následkem dřívějšího přihlášení má státní správa již kontrolu radiových zařízení u osoby, jež je má, respektuje zákon soukromý zájem na vlastnictví těchto zařízení i uplatnění jeho pro ten případ, že povolení přechovávání těchto zařízení podle § 22 zákona zanikne, jmenovitě, když se ho osoba oprávněná podle písm. c) tohoto § vzdá; nepoužila-li tu státní správa práva daného jí v § 23 odst. (1), nepřechovává ona osoba až do uplynutí zákonem, pokud se týče úřadem (§ 23 odst. druhý a třetí) povolené doby, v níž může zařízením v ohledu soukromoprávním volně disponovati, odhlášených zařízení »bez povolení« a nedopouští se proto držení těchto zařízení v této době přečinu podle § 24 (1) zákona.

(Rozh. ze dne 3. července 1928, Zm I 274/28.)